

मौनर्दः कृष्णावतारेणोपबाललीलायांगौरिवनर्दतिशब्दं करोतीति तथा गोप्रतारः गवां प्रकर्षणतारको विषजलात् शिलाच्छित्तश्च गोवर्धनोद्धरणेन आपत्तारकः गोवृषाणामीश्वरो नदीवाहनं यस्य ७ ॥ १५५ ॥
 गोमार्गः गवामिन्द्रियाणां मार्ग इव गत्याश्रयः इन्द्रियचालक इत्यर्थः अमार्गः इन्द्रियाद्यप्यस्य इत्यर्थः श्रेष्ठः प्रशस्यतमः स्थिरश्चलनहीनः स्थाणुत्सैलोक्यधारणस्तंभः निष्कंपः कंपः कंपवान् ९ ॥ १५६ ॥ दुर्वार
 णः मृत्युरूपेण आगतः सन्दुः खेनापिवारयितुमशक्यः अमृतरूपेणानुगृह्णाति चेद्दुर्विषहोदुष्टस्यापि विषस्य द्रवता संप्रामेदुः सहः दुरतिक्रमश्च दुर्धर्षः भीषयितुमप्यशक्यः दुर्विषः दुःखेन वेष्टुं व्याप्तुं प्रवेष्टुमशक्यः
 विष्टव्यामावित्यस्य कप्रत्यये रूपं जयोजयस्वरूपीनरोधर्मराजाख्योवा ९ ॥ १५७ ॥ शशः शीघ्रगः शशांकश्चंद्रः शमनोयमः ८ ॥ १५८ ॥ यज्ञस्य व्याध इव हंता व्याधीनामागमः व्याधीनांगमश्च ६
 ॥ १५९ ॥ त्रीणि वेदाख्यानि अंबकानि च क्षूषियस्य विषरूपं अग्निपिबतीति विषाग्निपाः विषाग्नेः सकाशान्पातोति वि

अधर्महामहापार्श्वश्चंडधारोगणाधिपः ॥ गोनर्दो गोप्रतारश्च गोवृषेश्वरवाहनः ॥ १५५ ॥ त्रैलोक्यगोसागोविंदो गोमार्गोऽमार्ग एव च ॥ श्रेष्ठः स्थिरश्च स्थाणुश्च
 निष्कंपः कंप एव च ॥ १५६ ॥ दुर्वारणो दुर्विषहो दुःसहो दुरतिक्रमः ॥ दुर्धर्षो दुष्प्रकंपश्च दुर्विषो दुर्जयोजयः ॥ १५७ ॥ शशः शशांकः शमनः शीतोष्णक्षुज्जराधिकृ
 त् ॥ आधयो व्याधयश्चैव व्याधिहा व्याधीनामागमो गमः ॥ शिखंडी पुंडरीकाक्षः पुंडरीकवनालयः ॥ १५९ ॥ दंडधार
 खं बकश्च उग्रदंडोऽडनाशनः ॥ विषाग्निपाः सुरश्रेष्ठः सोमपास्त्वमरुपतिः ॥ ६० ॥ अमृतपास्त्वंगन्नाथदेवदेवगणेश्वरः ॥ विषाग्निपाश्च मृत्युपाश्च क्षीरपाः सोम
 पास्तथा ॥ मधुश्च मृत्युतानामग्रपास्त्वमवतुषिताद्यपाः ॥ ६१ ॥ हिरण्यरेताः पुरुषस्त्वमेव त्वं स्त्रीपुमांस्त्वं च न पुंसं कंच ॥ बालो युवा स्य विरोजीर्णं दंष्ट्रस्त्वं नागं द्रशक्र
 स्त्वं विश्वरुद्विश्वकर्ता ॥ ६२ ॥ विश्वरुद्विश्वकर्ता वरेण्यस्त्वं विश्वबाहो विश्वरूपस्तेजस्वी विश्वतो मुखः ॥ चंद्रादित्यौ च क्षुषीते हृदयं च पितामहः ॥ ६३ ॥ महोदधिः
 सरस्वती वाग्बलमनलो निलः अहोरात्रं निमेषोन्मेषकर्मा ॥ १६४ ॥

षाग्निपाः सर्वत्र पिबतीत्येवामधुश्च मृत्युतानां स्वर्गादि सुखान् भ्रष्टानां अये पूर्वपातीति प्रथमरक्षकः आपन्नत्रातेत्यर्थः तुषितानां देवानामाद्यः ब्रह्मांतपातीति तुषिताद्यपाः १० ॥ १६१ ॥ हिरण्यरेताः बन्धिः विश्व
 कृत् विश्वकर्ता १३ ॥ १६२ ॥ विश्वं कृतं निच्छिनत्तीति विश्वकृत् विश्वसंहर्तृत्यर्थः विश्वकृतां विश्वसृजां प्रजापतीनां वरेण्यः वरणीयः विश्वं ब्रह्मतिपालनपोषणेन स्वस्मिन्धारयतीति विश्वबाहः चंद्रेत्यर्थः स्तुतिरे
 व ७ ॥ १६३ ॥ सरस्वती नदी वाग्वर्णरूपा बलवैराग्यं निमेषोन्मेषादिकं कर्म यस्य सः निमेषोन्मेषकर्मा यं विना निमेषादिकमपि कर्तुं न कश्चिच्छक्नोतीत्यर्थः तथा च श्रुतिः न हित्वदारे निमिषश्चने शेइति त्वत्त्व
 तः आरेदूरात्त्वां विनेत्यर्थः निमिषश्च निमेषोपनिर्देशेन ईशितवान् पूर्वेषां ब्रह्मादीनामपि पक्ष्मपातोपित्वत्वेरणं विनानासीत्किमुत इदानीं तनानामप्यसाराणां भित्तिश्रुतिपदार्थः ८ ॥ १६४ ॥